

[Rager.]

snæver Begrænsning af Definitionen af et beskyttet Erhverv. Der kan meget vel ske Beskyttelse paa andre Omraader, og dette sker i Øjeblikket for det danske Landbrugs Vedkommende. Det er dog ikke det ærede Medlem ukendt, at en af Grundene til, at vi kan opretholde vor Eksport til England, er den, at vi har en Handelstraktat, i Henhold til hvilken vi er forpligtet til for vedvarende at kunne bibeholde vore Eksportmuligheder at tage en væsentlig Del f. Eks. af vor Kulimport fra England. Og det ærede Medlem er heller ikke ukendt med, at pr. 1 000 Varmeenheder betaler vi højere Pris i England end andre Steder. Og hvem betaler dette? Ja, det gør de brændselsforbrugende Virksomheder, bl. a. Industrien. Man kan ikke komme udenom, at derved lægges der Byrder paa andre Klasser inden for Samfundet til Fordel for Landbruget. Dette kan det ærede Medlem paa ingen Maade komme uden om. Det skal ikke forekastes Landbruget, det er ikke nær saadan, at jeg vil sige, at dette er en ensidig Beskyttelse for Landbruget og kun til Gavn for Landbruget. Jeg ser det hele under en samfundsmæssig Synsvinkel og finder, at Foranstaltningen er nødvendig under de gældende Verdensforhold, som jeg beklager er saaledes, men med den Struktur, de har, maa jeg indrømme, at den er samfundsmæssig rigtig. Men hvorfor i al Verden kan det ærede Medlem ikke anerkende, at Forholdet er saadan? Og hvorfor maa man ikke kalde det for en Beskyttelse, som det dog i Virkeligheden er? Det er en Beskyttelse for Af-sætningen af Landbrugets Produktion; dette er absolut ikke til at komme uden om.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup beskæftigede sig derefter med nogle Udtalelser, jeg havde fremsat over for det ærede Medlem, bl. a. med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes de finansielle Forhold paa dette Omraade vilde komme til at ligge, hvis Toldloven af Oktober 1932 faldt bort, og det ærede Medlem gengav dør, sikkert uden at vide det, det, jeg havde sagt i Eftermiddag, falsk. Det var forkert, hvad det ærede Medlem dør lagde mig i Munden. Det ærede Medlem beholdt sig til Positionen Silkegarn og sagde, at jeg her havde stillet over for hinanden to Toldbeløb, nemlig det, der efter Importen i 1931 var kommet ind paa Grundlag af de dagældende Sats, 1 064 000, og det, der er kommet ind i 1933 efter de nu gældende Toldsatser. Men dette er ganske falsk. Dette har jeg ikke gjort, og det vilde

der ogsaa være urimelig lidt Mening i. Det, der havde Interesse for mig at undersøge, og det, jeg undersøgte, er: hvis Importen med den Mængde, den havde i 1933, havde været undergivet de Sats, der gjaldt i 1931, hvor meget var der saa kommet ind? Hvis den i 1933 indførte Mængde Silkegarn var indført til de i 1931 gældende Sats, vilde der i Toldkassen være kommet 1 266 000 Kr. Nu har Finansministeren imidlertid haft Brug for og faaet 3 425 000 Kr. paa den Konto; han har altsaa indvundet ca. 2 150 000 Kr., ved at disse Toldskatter, alene paa Silkegarn, er blevet forhøjet. Men i det Øjeblik, vi skulde have de samme 3 425 000 Kr. ind nu, saa skulde vi altsaa importere ca. 3 Gange saa meget, og saa spørger jeg det ærede Medlem: Hvor kommer den Valuta fra? . . . Det ærede Medlem ryster fortvivlet paa Hovedet og maa altsaa paa denne Tid af Aftenen ikke være i Stand til at forstaa almindelig Logik. Men det er dette, jeg har hævdet, og da det ærede Medlem skulde imødegaa det, saa gik han altsaa hen, og i Stedet for at tage det Tal, jeg havde nævnt, tog han et andet Tal og henviste til det stenografiske Referat, hvor han i Morgen — selvfølgelig — vil finde det Tal, jeg nævnte her. Det kunde aldrig falde mig ind at sammenligne det med et andet Tal udregnet paa Grundlag af en helt anden Importmængde. (*Himmelstrup*: Det har ingen Interesse i den givne Sammenhæng). Nej, det er netop det, det ærede Medlem har ingen Interesse for det.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem maa ikke afbryde Taleren.

Rager: Jeg skal gerne forklare det ærede Medlem det forfra. I 1933 er der importeret en vis Mængde Silkegarn her til Landet — for at der ikke skal være nogen Misforstaaelse, nævner jeg, at det er under Toldposition 186 a—c. Under de i 1933 gældende Toldsatser har dette medført, at der i Toldkassen er kommet 3 425 000 Kr. paa denne Luksusvare, og det er fiskale Toldsatser, der her er Tale om, det er Penge, som Finansministeren skal bruge. Nu ønsker det ærede Medlem denne Toldsats nedsat til den Højde, den havde i 1931. Saa siger jeg: Hvad vilde der saa være i Statskassen med den samme Importmængde? Der vilde være kommet — det findes udtrykkelig anført her — 1 266 000 Kr., og det vilde betyde 2 150 000 Kr. i Mindreindtægt. Det ærede Medlem har hævdet, at der ikke vilde være kommet